LÁ THƯ MỤC VỤ

Đi vượt biên luôn luôn phải sẵn sàng, vì khi "tổ chức" gọi là đi liền, nhưng vì là tổ chức bí mật do đó không bao giờ biết trước ngày giờ. Vì thời đó chưa có điện thoại cầm tay, cũng chẳng có phương tiện liên lạc nào khác ngoài việc người nọ móc nối người kia, và đường giây liên lạc là những người quen biết. Khi "sắp đánh", tổ chức liên hệ với những người đầu nhóm được móc nối và những người đầu nhóm liên lạc với người của mình để đưa người đi. Do đó, lúc nào cũng phải sẵn sàng để khi có người gọi là lên đường ngay. Chậm trễ là bị bỏ lại.

Bài Phúc Âm Chúa Nhật này cũng nhắc chúng ta phải sẵn sàng vì Chúa đến bất ngờ không báo trước. Qua phong tục đám cưới của người Palestine, Chúa Giêsu đưa ra dụ ngôn về mười cô trinh nữ đi đón chàng rể, nhưng có năm cô khôn ngoan và năm cô khờ dại. Sự khác biệt giữa hai nhóm là ở việc có chuẩn bị sẵn sàng hay không. Khôn ngoan là mang đèn và mang theo dầu dự trữ. Còn khờ dại là mang đèn mà không mang dầu dự trữ do đó khi chờ đợi lâu quá ngủ thiếp đi, đến lúc chàng rể đến thì đèn hết dầu.

Hai nhóm giống nhau ở ba điểm: Tất cả đều mang theo đèn. Tất cả đều nhắm đến một mục đích là đi đón chàng rể. Tất cả đều ngủ thiếp đi vì chàng rể đến chậm. Nhưng họ chỉ khác nhau ở một điểm: các cô khôn ngoan biết lo xa nên mang dầu đầy đủ, còn các cô khờ dại không biết chuẩn bị dầu dự phòng nên hết dầu, đèn tắt. Các cô khôn ngoan được theo chú rể vào dự tiệc cưới. Còn các cô khờ dại bị đuổi ra ngoài.

Năm cô khôn ngoan cũng thiếp ngủ như năm cô khờ dại, thế mà họ lại được coi là có thái độ tỉnh thức, bởi vì tuy ngủ nhưng họ đã chuẩn bị những thứ sẵn sàng cần thiết. Như thế, tỉnh thức không phải là lúc nào cũng lăng xăng làm việc, tỉnh thức không phải là không được nghỉ ngơi. Tỉnh thức là chu toàn trách nhiệm: khi chưa xong thì phải lo cho xong, khi đã xong rồi thì có quyền được nghỉ ngơi. Cách sống của năm cô khờ dại là "mặc kệ, tới đâu hay tới đó"

Như thế có đèn thôi không đủ mà đèn cần phải sáng, và sáng lúc Chúa đến bất ngờ. Như thế có nghĩa là đèn phải luôn luôn sáng. Cũng vậy mang danh là Kitô hữu thôi không đủ! Tham gia vào một số sinh hoạt tôn giáo thôi không đủ. Còn cần phải sống hết mình những đòi hỏi của Chúa. Mà đòi hỏi lớn nhất là yêu thương.

Nếu đức tin được ví như đèn, thì đức mến được ví như dầu. Đèn đức tin phải có dầu đức mến. Thiếu dầu đức mến, ngọn đèn đức tin sẽ tắt. Chỉ có dầu tình yêu mới thắp sáng được cây đèn đức tin của người tín hữu. Cuộc đời và thế giới này rồi sẽ chấm dứt. Chúa sẽ đến ngày kết thúc đời người và dẫn chúng ta vào dự tiệc Nước Trời. Mỗi người đều có đèn trong tay. Quan trọng là mình có chuẩn bị để ngọn đèn ấy cháy sáng vào lúc chung cuộc hay không thôi. Sẽ quá muộn nếu đến lúc ấy chúng ta mới vội vã đi mua dầu.

Sẵn sàng còn là làm tròn trách nhiệm của chúng ta đối với Chúa, với tha nhân và với cả bản thân nữa… Năm cô khờ dại đã biết đốt đèn thì cần phải có dầu, nhưng lại thờ ơ không mang theo. Nếu xét về trách nhiệm thì các cô khờ dại đã không làm tròn bổn phận được giao. Mỗi người chúng ta cũng đều được Thiên Chúa giao cho công việc "cầm đèn ra đón chàng rể" như mười cô trinh nữ. Chắc chắn trong thâm tâm mỗi người chúng ta đều muốn chuẩn bị dầu đèn đầy đủ, nhưng đôi khi mơ ước vẫn mãi chỉ là ước mơ. Rồi ngày qua ngày, đến lúc "chàng rể đến" mà vẫn không có dầu để thắp đèn sáng đi đón chỉ vì quá thờ ơ, vô tâm không chịu làm tròn trách nhiệm ngay ở giây phút hiện tại.

Các cô khôn ngoan đã đem dầu đầy đủ nên không cần phải lo sợ chàng rể đến cách bất ngờ nữa vì đã chuẩn bị sẵn sàng và biết chắc chắn mình có đủ dầu. Đó là những người luôn sống trong ơn nghĩa Chúa để chờ ngày Ngài đến. Một khi chúng ta đạt tới mức độ "ngụp lặn trong ân sủng" thì ngay cả cuộc sống đời này chúng ta cũng sẽ không còn cảm thấy thiếu thốn, không còn cảm thấy lo sợ và luôn được bình an. Muốn được như vậy đòi hỏi mỗi người chúng ta phải nỗ lực không ngừng, đôi khi phải chấp nhận hy sinh từ bỏ để được sống trong ân sủng Chúa.

Trong cuộc sống ở đời này, những ai biết chuẩn bị trước, biết tính toán kỹ lưỡng, biết lo xa, sẽ có nhiều cơ may để thành công trong cuộc sống. Về cuộc sống mai sau, thì ai biết tỉnh thức, biết chuẩn bị hành trang sẵn sàng như năm cô khôn ngoan, sẽ có nhiều cơ may được vào Nước Trời.

Chẳng ai biết lúc nào tận thế. Chẳng ai biết giờ chết của mình. Chẳng ai biết hôm nay Chúa hẹn mình ở đâu, trong biến cố nào, nơi con người nào. Chính vì thế phải tỉnh thức luôn, với đèn sáng trong tay và bình dầu dự trữ.

(Viết theo nhiều nguồn trên mạng) Lm Nguyễn Mộng Huỳnh